

Dosarul nr. 2ra-813/22
2-20076193-01-2ra-08062022

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul central – T. Andronic
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” împotriva lui Călin Rusu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică acordată și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea lui Călin Rusu împotriva Cabinetului Avocatului „Doroftei Roman” cu privire la recunoașterea ca fiind abuzive și nule clauzele pct. 3.1 din contractul privind acordarea serviciilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Călin Rusu, s-a casat parțial hotărârea din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul central, în partea admiterii acțiunii inițiale și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman”,

constată:

La 23 iunie 2020, Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, au depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată, care a fost concretizată prin cererea din 19 august 2020, împotriva lui Călin Rusu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică acordată și compensarea cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 4-9, 24-25, 32-35).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 27 decembrie 2017, Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” a încheiat cu Călin Rusu contractul privind acordarea serviciilor de asistență juridică nr. 52.

În baza contractului dat, avocatul Roman Doroftei și-a asumat obligația să acorde asistență juridică și să-l apere pe Călin Rusu în cadrul unei cauze penale,

iar ultimul, la rândul său, și-a asumat obligațiunea de a achita onorariul convenit de ambele părți, pentru serviciile de asistență juridică care i-au fost prestate.

Reclamantul a menționat că, în baza contractului de acordare a serviciilor de asistență juridică nr. 52 din 27 decembrie 2017, a fost eliberat mandatul avocațial seria MA nr. 1092797, în temeiul căruia a reprezentat interesele lui Călin Rusu și l-a apărat în cauza penală. Însă, distinct obligațiunilor sale contractuale, clientul Călin Rusu nu a achitat onorariul conform pct. 2.2 și pct. 3.1 ale contractului.

Astfel, în scopul soluționării pe cale amiabilă extrajudiciară a litigiului, a expediat o cerere prealabilă în adresa acestuia, solicitându-i onorarea obligațiunilor asumate și achitarea onorariului conform contractului nr. 52 din 27 decembrie 2017, însă pârâtul nu a reacționat la această cerere.

Reclamantul Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea din contul lui Călin Rusu în beneficiul său a sumei de 10 000 lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 300 de lei suportate cu titlu de taxă de stat și 3 000 de lei cu titlu de asistență juridică.

La 20 noiembrie 2020, Călin Rusu a depus acțiune reconvențională împotriva Cabinetului Avocatului „Doroftei Roman” cu privire la recunoașterea ca fiind abuzivă și nulă clauza pct. 3.1 din contractul privind acordarea serviciilor de asistență juridică (f.d. 65-68).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Călin Rusu a invocat că potrivit pct. 3.1 al contractului de asistență juridică nr. 52 din 27 decembrie 2017, mărimea onorariului pentru asistență juridică acordată se achită conform actului de îndeplinire a lucrărilor.

Călin Rusu a considerat că o astfel de formulare este una abuzivă și netransparentă, clientul nefiind informat despre mărimea onorariului avocatului sau cel puțin limitele de stabilire a acestuia – per ora/per acțiune sau per act.

În opinia lui Călin Rusu acest fapt constituie o abatere disciplinară gravă din partea avocatului, deoarece onorariul avocatului trebuia stabilit exclusiv la înțelegerea părților, fapt care nu a avut loc la caz, clientul nefiind informat despre onorariul ce urma să-l achite avocatului.

La fel, reclamantul în acțiunea reconvențională a notat că din lista detaliată a orelor lucrate și a actelor întocmite asupra cauzei de către Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” nu este clar pentru care anume cauză au fost întocmite aceste acțiuni, nu este cert ce consultații a oferit avocatul clientului său și care documente și materiale aferente cauzei au fost studiate de către acesta, precum și nu este incertă rubrica „identificarea legislației” și „studierea practicii relevante CtEDO”.

Reclamantul Călin Rusu a solicitat prin acțiunea reconvențională recunoașterea ca fiind clauză abuzivă și declararea nulității absolute a prevederilor pct. 3.1 din contractul privind acordarea serviciilor de asistență juridică nr. 52 din 27 decembrie 2017, încheiat cu Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman”.

Prin hotărârea din 09 iulie 2020 a Judecătoria Strășeni, sediul central, s-a admis acțiunea inițială depusă de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman”.

S-a încasat de la Călin Rusu în beneficiul Cabinetului Avocatului „Doroftei Roman” cheltuielile pentru asistența juridică acordată în sumă de 10 000 de lei,

cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat în sumă de 300 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică acordată în sumă de 3 000 de lei.

S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de către Călin Rusu, ca fiind neîntemeiată (f.d. 129, 135-137).

În consolidarea soluției prima instanță a conchis că, prin prisma art. 8 alin. (1)-(2) lit. a), art. 512 alin. (1), art. 513 alin. (1), art. 514 alin. (1), art. 572 alin. (1) și (2), art. 666, art. 667 alin. (1), art. 668 și art. 1033 alin. (1)-(3) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), Călin Rusu trebuie să-și asume în modul corespunzător și cu bună-credință obligațiile asumate față de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman”, în baza contractului de asistență juridică nr. 52 din 27 decembrie 2017.

În privința revendicării formulate în acțiunea reconvențională, prima instanță a notat că, reclamantul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, prin care să demonstreze circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale. Cu atât mai mult că, în sensul art. 668 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea.

Prin decizia din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Călin Rusu.

S-a casat parțial hotărârea din 08 noiembrie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul central, în partea admiterii acțiunii inițiale și s-a adoptat în această parte o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman”, ca fiind neîntemeiată (f.d. 178, 179-188).

În consolidarea soluției instanța de apel a constatat că prevederile contractului privind acordarea serviciilor de asistență juridică nr. 52 din 27 decembrie 2017 nu corespund rigorilor legale impuse expres de către legislator, or, din conținutul acestuia nu poate fi stabilit cuantumul onorariului pretins de către avocat, precum și modul în care acesta a fost stabilit.

Instanța de apel a decelat că potrivit art. 6 alin. (2) lit. d) din Legea privind statutul profesiei de avocat, contractul de asistență juridică trebuie să cuprindă în mod obligatoriu onorariul ce urmează a fi achitat de către client pentru serviciile prestate de către avocat. La caz, însă, distinct acestor prevederi legale, în textul contractului nu a fost indicat expres cuantumul onorariului care urmează a fi plătit de către Călin Rusu și nu poate fi stabilit cu certitudine dacă acestuia i s-au adus la cunoștință tarifele pentru acțiunile întreprinse de către avocat.

În opinia Curții de Apel Chișinău, clauza contractuală de la pct. 3.1, în modul în care a fost formulată, nu conține informația concretă privind mărimea onorariului avocatului, aceasta fiind netransparentă și neclară.

Cu titlu subsidiar, instanța de apel a conchis că nu poate reține lista detaliată a orelor lucrate și a actelor întocmite asupra cauzei (f.d. 19) drept probă care justifică pretenția cu privire la încasarea din contul lui Călin Rusu onorariul avocatului Roman Doroftei, deoarece din conținutul acesteia nu se atestă că cuantumul a fost stabilit prin acordul părților. Mai mult ca atât, înscrisul dat nu conține data întocmirii și nici semnătura clientului, fiind semnată olograf doar de către avocat. Astfel, Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” a indicat anumite tarife în conținutul listei detaliate a orelor lucrate și actelor întocmite asupra

cauzei, însă, acestea nu au fost stipulate în contract și nici negociate cu clientul Călin Rusu.

La 04 mai 2022, Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, au declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul central (f.d. 197-202).

În motivarea recursului au reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, suplimentar invocând că instanța de apel a interpretat și apreciat eronat suportul probator. Or, conform pct. 2.2 coroborat cu pct. 3.1 din contract, clientul Călin Rusu și-a asumat obligația să achite onorariul avocatului în termenii și în modul prevăzut conform actului de îndeplinire a lucrărilor.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont că actul de îndeplinire a lucrărilor a fost întocmit cu Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților.

În opinia recurentului, instanța de apel eronat a conchis că avocatul nu a negociat cu clientul tariful orelor lucrate, or, de la data perfectării contractului și până la depunerea prezentei acțiuni în instanța de judecată, Călin Rusu nu a înaintat nici o cerere de anulare/reziliere a contractului. Ba din contra, acesta a beneficiat de asistență juridică și nu a renunțat la serviciile sale de avocat în cadrul dosarului penal, fapt ce denotă că intimatul încearcă să se eschiveze de la plata onorariului.

La 08 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Călin Rusu pentru notificare copia recursului declarat de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-i dreptul de a depune referință asupra acestuia.

Conform adevărinței Oficiului poștal Durlești MD-2003, trimiterea poștală DS8006920389AS nu a fost recepționată de către Călin Rusu.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 07 aprilie 2022. Potrivit extrasului din poșta electronică „stefan.baes@justice.md”, copia deciziei motivate din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului și reprezentantului acestuia în mod electronic la 13 mai 2022 (f.d. 192).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 17 mai 2022 (f.d. 197).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, rezultă că aceștia nu au evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului și reprezentantului acestuia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Rodica Toporaș, reprezentată de avocatul Dumitru Nemerenco nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Doroftei Roman” și reprezentantul acestuia, avocatul Oxana Eșanu, împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas